

Havet

Min första utmaning i livet
var min dust med vattnet,
då jag nästan drunknade tre gånger
för att alltid likväl återuppta dusten
med det vildaste av alla element,
de magnifika vågorna i skummande bärsärkarraseri,
som jag var tvungen att få någon relation till,
ett förhållande som varat lika fast som någon vänskap,
och ju högre, farligare vågor, desto bättre –
jag kan aldrig tröttna på dem eller frukta dem.
Så blev jag ifrån början trogen älskare av havet
hela livet, vart jag kanske en dag återvänder
till min första strid som barn för livet,
som vi kanske en dag skall förenas i.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten